

Mál nr. 11/2016
M og
vátryggingafélagið V-1 v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
vátryggingafélagið V-2 v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur bifreiða á Sæbraut í Reykjavík 28.12.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 15.01.2016 ásamt fylgiskjölum
2. Bréf V-1 dags 26.1.2016 ásamt fylgiskjölum
3. Bréf V-2 dags. 29.2.2016
4. Yfirlýsing vitnis, ódagsett

Málsatvik.

Ökumaður A ók bifreið sinni norður Sæbraut við Súðarvog. Ökumaður B ók bifreið sinni, sem er vörubifreið með saltgeymi og snjóruðningstönn, inn á Sæbraut til norðurs af aðrein frá Bíldshöfða. Þegar bifreiðarnar mættust varð árekstur. Samkvæmt framburði ökumanns B ók hann bifreiðinni inn á hægri akrein Sæbrautar og sá A langt fyrir aftan sig með sömu akstursstefnu á vinstri akrein. Taldi hann að ökumaður A hafi mögulega ekki áttað sig á að tönnin á B tæki það pláss á veginum sem hún og hafi því hafnað á tönninni við gatnamót Sæbrautar og Súðarvogar. Samkvæmt framburði ökumanns A ók hann bifreiðinni norður Sæbraut á um 70 km hraða á vinstri akrein. Hann hafi ætlað fram úr B sem ekið var á rólegri ferð á hægri akrein, einnig til norðurs. Þegar ökutækin hafi nálgast gatnamótin við Súðarvog hafi B verið beygt til vinstri eins og ætlunin væri að taka u-beygju við gatnamótin. Þá hafi tönnin á B rekist harkalega í hægri hlið A, sem hafi kastast til vinstri og upp á eyjuna á milli akbrautanna.

Ökumaður A telur að frásögn ökumanns B fái ekki staðist þar sem A sé nánast óskemmd að framan og ljóst sé að framstuðari og hægra framljós hefðu brotnað í smátt hefði A ekið á tönnina. Eina leiðin til að valda þeirri ákomu sem var á A hafi verið að A tæki krappa hægri beygju um leið og hann væri kominn með fram endann fram hjá tönninni á B. Við slíkan árekstur hefði A heldur ekki getað kastast upp á umferðareyju til vinstri, heldur dregist áfram með snjóplógnum. Til þess að fá þá ákomu sem var á A og kastast upp á umferðareyjuna hafi þurft að koma þungt högg á hægri hlið A. Því sé ljóst að B hafi verið í vinstri beygju þegar áreksturinn varð og leggja beri alla sök á B. Í bréfi V-1 kemur fram að félagið telji að í lögregluskýrslu sé að finna fullnægjandi sönnun fyrir því að A hafi verið rétt staðsett á vinstri akrein er árekstur varð og að B hafi verið ekið yfir miðlínu, í það minnsta snjótönn hennar. Því til sönnunar sé að allt brak hafi verið á vinstri akrein og að vettvangsummerki sýni svo ekki verði um villst að árekstur hafi orðið á vinstri akreininni. Þá verði að horfa til framburðar ökumanns B sem hafi í engu gert grein fyrir staðsetningu B á veginum í lögregluskýrslu. Ökumaður B hafi því í engu sinnt staðsetningu B eða gætt að annarri umferð. Þá hafi ökumaður B, að lokinni skýrslutöku, ekið rakleiðis í u-beygju á gatnamótunum, suður Sæbraut, sbr. skýrslu lögreglu. Því sé rétt að leggja alla sök á ökumann B. Í bréfi V-2 kemur fram ökumaður B hafi ekið við hægri brún vegar þegar ökumaður A hafi ekið með ógætilegum hætti á tönn B. Meginástæðu árekstursins megi rekja til þess að ökumaður A hafi ekki gætt nægjanlega sér í aðdraganda árekstursins. Félagið hafnar því að ákoma á A leiði til þess að ljóst sé að B hafi verið í vinstri beygju þegar árekstur varð. Ákomur geta í raun verið hvar sem er á A þar sem ökumaður hafi misst stjórn á bifreiðinni. Þá er því hafnað að ökumaður B hafi verið að taka u-beygju þar sem það sé nánast ómögulegt á þessum stað, sökum skorts á plássi. V-2 telur því rétt að fella alla sök á ökumann A fyrir að gæta ekki nægilega að umferð fyrir framan sig.

Til vara telur félagið rétt að skipta sök til helminga þar sem gögn málsins séu ekki afgerandi um atvik í aðdraganda atviksins.

Álit.

Í máli þessu liggur ekki fyrir fullnægjandi sönnun á því hvernig atvikið bar að auk þess sem nákvæm staðsetning ökutækjanna við áreksturinn liggur ekki fyrir. Ákomur og staðsetning braks eru ekki, eins og hér er ástatt, fullnægjandi sönnun um þessi atriði. Þá er það ósannað, gegn neitun ökumanns B, að hann hafi verið að taka u-beygju og hafi þar með valdið árekstrinum. Það að hann hafi tekið u-beygju að lokinni skýrslugerð sannar ekki hvað gerðist áður. Þar sem aðila greinir á um atvikið og staðsetningu bifreiða er það niðurstaða nefndarinnar að rétt sé að skipta sök til helminga.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber helming sakar og ökumaður B ber helming sakar.

Reykjavík 15.3.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.